

Clavars de paper

Text i il·lustracions
Bea i Silvia Gil

edicions
bromera

Els arbres i els animals encara dormien.
Una brisa suau feia caure les últimes
fulles de la tardor.

La tranquil·litat regnava en el bosc,
com cada matí.

Però aquell dia, a la fàbrica abandonada,
una fumaguera espessa tenyia
el cel de gris.

Una jove que es deia Eyla s'havia instal·lat en el vell edifici, amb el seu escarabat llenyater. Aquell matí s'endinsaren sorollosament en la part més profunda de l'arbreda, sense pensar en els animals que encara descansaven.

Eyla no es fixava en res al seu voltant, només pensava en el seu propòsit. El gran rebombori que van provocar la jove i l'escarabat en començar a talar arbres va sobresaltar els animals.
–Què passa? De pressa, fugim! –s'escoltà.